

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ
ΑΗΛΙΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
Εβδομαδιαία έκδοσ# Του
Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων
Πέτρου & Παύλου
Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και
Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738
E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2018 Η' ΛΟΥΚΑ

Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου διακόνου των μαρτύρων,
θεοδώρου οσίου του Στουδίτου.

Έτος 11^{ον} Τεύχος 502

Η Νηστεία των Χριστουγέννων και
η μεγάλη σημασία του Σαρανταλείτουργου

Στις 15 Νοεμβρίου αρχίζει η νηστεία των Χριστουγέννων. Πρόκειται για μια περίοδο έντονης πνευματικής εργασίας και ψυχοσωματικής προετοιμασίας για τον έορτασμό της μεγάλης έορτης της Γεννήσεως του Κυρίου. Από τις 15 Νοεμβρίου έως τις 17 Δεκεμβρίου (κατ' άλλη παράδοση έως τις 12 Δεκεμβρίου) νηστεύουμε το κρέας, τα γαλακτομικά και τα αυγά και τρώμε ψάρι (έκτος βεβαίως Τετάρτης

και Παρασκευής, που νηστεύουμε αύστηρά). Μετά τις 17 (ή 12) Δεκεμβρίου νηστεύουμε και το ψάρι.

Η νηστεία όμως κατά την υπόδειξη του Κυρίου μας έχει νόημα, όταν συνδυάζεται με προσευχή και έλεημοσύνη. Για το λόγο αυτό, η Έκκλησία με την **έναρξη της νηστείας μας προσκαλεί σε έντονότερη λειτουργική ζωή και αγαθοεργία**. Έτσι, η εκκλησιαστική παράδοση προβλέπει για την περίοδο αυτή την καθημερινή -αν οί συνθήκες το επιτρέπουν- τέλεση της θείας λειτουργίας, την τέλεση δηλαδή **σαρανταλείτουργου**.

Ο άγιος Παΐσιος, σχετικά με την ανάγκη προσευχής για τους κεκοιμημένους, έλεγε: «...να αφήνετε μέρος της προσευχής σας για τους κεκοιμημένους. **Οι πε-**

Θαμένοι δεν μπορούν να κάνουν τίποτα (για τους εαυτούς τους). Οι ζωντανοί μπορούν... Να πηγαίνετε στην εκκλησιαλειτουργία, δηλαδή πρόσφορο, και να δίνετε το όνομα τού κεκοιμημένου, να μνημονευθή από τον ιερέα στην προσκομιδή. Επίσης, να κάνετε μνημόσυνα και τρισάγια. Σκέτο το τρισάγιο, χωρίς Θεία Λειτουργία, είναι ελάχιστο.

Το μέγιστο, πού μπορούμε να κάνουμε για κάποιον, είναι το Σαράντα Λείτουργο. Καλό θα είναι να συνοδευθή και με ελεημοσύνη. Αν έχεις ένα νεκρό, ό οποίος έχει παρησία στον Θεό, και τούανάψεις ένα κερί, αυτός έχει υποχρέωση να προσευχηθεί για σένα στον Θεό.

Αν πάλι, έχεις ένα νεκρό, ό οποίος νομίζεις ότι δεν έχει παρησία στον Θεό, τότε, όταν τού ανάβεις ένα αγνό κερί, είναι σαν να δίνης ένα αναψυκτικό σε κάποιον πού καίγεται (από δίψα). Οι άγιοι δέχονται ευχαρίστως την προσφορά του κεριού και είναι υποχρεωμένοι να προσευχηθούν γί αυτόν πού το ανάβει. Ο Θεός ευχαρίστως το δέχεται...». (Μαρτυρίες προσκυνητών, Ζουρνατζόγλου Νικ.)

Αξιομνημόνευτο είναι κα το περιστατικό πού ακολουθεί από το βιβλίο «Θαύματα και αποκαλύψεις από την Θεία Λειτουργία», (έκδ. Ιεράς Μονής Παρακλήτου). «Κάποιος άρχοντας από την Νικομήδεια αρρώστησε βαριά και, βλέποντας πώς πλησιάζει στον θάνατο, κάλεσε την γυναίκα του για να τής εκφράσει τις τελευταίες του επιθυμίες: Την περιουσία μου να την μοιράσεις στους φτωχούς και τα ορφανά. Τούς δούλους να τούς ελευθερώσεις. Αλλά στους ιερείς δεν θέλω να δώσεις χρήματα για λειτουργίες. Σ' αυτή του την μεγάλη θλίψη ό ετοιμοθάνατος επικαλέστηκε με πίστη την ευχή τού άββά Ησαΐα, ενός άγιου μοναχού πού ασκήτευε κοντά στην Νικομήδεια, και αμέσως -ώ τού θαύματος!- έγινε καλά. Σηκώθηκε λοιπόν και πασίχαρος έτρεξε στον όσιο. Εκείνος τον καλοδέχτηκε, δοξάζοντας τον Θεό για το μεγάλο θαύμα.-Θυμάσαι, παιδί μου, τον ρώτησε, ποιά ώρα συνήλθες από την αρρώστια;-Την ώρα πού επικαλέστηκα την ευχή σου, απάντησε εκείνος. Ό όσιος, με τον φωτισμένο του νου, γνώριζε τί είχε λεχθεί στην διάρκεια τής αρρώστιας του και ξαναρώτησε:-Άφησες, παιδί μου, χρήματα στους ιερείς, να λειτουργούν για την σωτηρία τής ψυχής σου;

-Όχι, γέροντα. Τί θα είχα να ωφεληθώ άν άφηνα κάτι; Δεν θα πήγαινε χαμένο;

-Μην το λες αυτό.

Ό αδελφόθεος Ιάκωβος γράφει: «Ασθενεί τις έν ύμίν; προσκαλεσάσθω τούς πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και προσευξάσθωσαν έπ' αυτόν άλείψαντες αυτόν έλαίω έν το ονόματι του Κυρίου και ή ευχή της πίστεως σώσει τον κάμνοντα, και έγερεί αυτόν ό Κύριος· καν αμαρτίας ή πεποηκώς, άφεθήσεται αύτώ». Να λοιπόν πού οι ευχές των ιερέων είναι αποτελεσματικές, για όποιον τις ζητάει με πίστη. Δώσε τώρα κι εσύ ένα ποσό, για λειτουργίες, και θα λάβεις από τον Θεό την πρέπουσα πληροφορία.

Έτσι κι έκανε. Έδωσε χρήματα σ' έναν ιερέα για να του κάνει σαρανταλείτουργο, και γύρισε στον σπίτι του. Όταν συμπληρώθηκαν οι λειτουργίες, μετά από σαράντα μέρες, κι ενώ σηκωνόταν από τον ύπνο, βλέπει ξαφνικά ν' ανοίγουν οι πόρτες του σπιτιού του και να μπαίνουν σαράντα άνδρες έφιπποι, λαμπροί και

αγγελόμορφοι, είκοσι από δεξιά και είκοσι από αριστερά. -Κύριοι μου, φώναξε έκπληκτος ο άρχοντας, πώς μπήκατε σε σπίτι ανθρώπου αμαρτωλού;

-Εμείς οι σαράντα, πού βλέπεις, του απάντησαν εκείνοι, αντιπροσωπεύουμε τις λειτουργίες πού έγιναν για σένα στον φιλόνητο Θεό. Μάς έστειλε Εκείνος, για να σε συνοδεύσουμε μέχρι την εκκλησία. Πήγαινε μέσα χαρούμενος, χωρίς δισταγμό. Να, με τα πρεσβυτικά χέρια συμπληρώθηκαν οι σαράντα λειτουργίες, πού έγιναν για να ενωθεί ο Χριστός μαζί σου και να κατοικήσει στην καρδιά σου.

Ύστερα από αυτά, ο άρχοντας μοίρασε την περιουσία του σε ευλαβείς ιερείς, για να γίνουν λειτουργίες «υπέρ αφέσεως των αμαρτιών αυτού», διακηρύσσοντας πώς οι θείες λειτουργίες και οι αγαθοεργίες μπορούν να ανεβάσουν την ψυχή του ανθρώπου από τα καταχθόνια στα επουράνια.

Είναι ή μέγιστη και πιό ισχυρή προσευχή καθώς άποτελεϊ συμμετοχή στην προσευχή και τή θυσία του Χριστού. Ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων διδάσκει σχετικά: «Μέγιστη ωφέλεια πιστεύουμε ότι θα λάβουν αυτοί, για τους όποιους δεόμαστε κατά την άγια και φοβερή θυσία της Θείας Λειτουργίας, άκόμα κι αν είναι άμαρτωλοί, άφοϋ Χριστόν έσφαγιασμένον υπέρ των ήμετέρων άμαρτημάτων προσφέρομεν έξιλεύομενοι υπέρ αυτών τε και ήμῶν τόν φιλόνητον Θεόν». Και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Δέν νομοθέτησαν τυχαία οί Άπόστολοι να μνημονεύομε κατά τὰ φορικτά μυστήρια (Θεία Λειτουργία) τους κεκοιμημένους. Γνωρίζουν ότι είναι πολὺ μεγάλη ή ωφέλεια γι' αυτούς».

Η έμπειρία μαρτυρεϊ για τή δύναμη αυτής της προσευχής, πού δέν είναι «άτομική προσευχή» αλλά ή προσευχή όλόκληρης της Έκκλησίας.

Ο ΓΕΡΟ-ΔΑΝΙΗΛ ο αγιορείτης (1929), ο σοφός ησυχαστής των Κατουνακίων, έχει καταχωρισμένο ατά χειρόγραφέ του και το ακόλουθο περιστατικό, πού συνέβη το 1869 στην πατρίδα του, τη Σμύρνη. Κάποιος ενάρετος χριστιανός κάλεσε στα τελευταία της ζωής του τον πνευματικό του παπα-Δημήτρη και του είπε:

Εγώ σήμερα πεθαίνω. Πες μου, σε παρακαλώ, τι πρέπει να κάνω την κρίσιμη τούτη ώρα;

Ο ιερέας, γνωρίζοντας την αρετή του και τη μυστηριακή προετοιμασία του, του πρότεινε το έξης:

Δώσε εντολή να σοί κάνουν μετά το θάνατό σου τακτικό σαρανταλείτουργο σ' ένα εξωκλήσι.

Έτσι κι έγινε. Ο κυρ-Δημήτρης – αυτό ήταν το όνομά του – άφησε εντολή στο γιο του να κάνει μετά την κοίμησή του σαρανταλείτουργο.

Κι εκείνος, υπακούοντας στην τελευταία επιθυμία του καλού του πατέρα, ανέθεσε χωρίς καθυστέρηση την εκτέλεση της στον παπα-Δημήτρη. Ο σεμνός λευίτης δέχτηκε να κάνει το σαρανταλείτουργο, πού ο ίδιος είχε προτείνει στο μακαρίτη, και αποσύρθηκε για όλο αυτό το διάστημα στο εξωκλήσι των άγιων Αποστόλων. Οι τριάντα εννέα λειτουργίες έγιναν απρόσκοπτα. Η τελευταία έπρεπε να γίνει ήμέρα Κυριακή. Το βράδυ όμως του Σαββάτου πιάνει τον παπά ένας δυνατός πονόδοντος και τον αναγκάζει να επιστρέψει από σπίτι του. Η πρεσβυτέρα του πρότεινε να βγάλει το δόντι, μα εκείνος αρνήθηκε, γιατί έπρεπε την επόμενη να

τελέσει την τελευταία λειτουργία. τα μεσάνυχτα ο πόνος κορυφώθηκε, και τελικά ο παπάς αναγκάστηκε να βγάλει το δόντι.

Επειδή όμως παρουσιάστηκε αιμορραγία, ανέβαλε την τελευταία λειτουργία για τη Δευτέρα. Στο μεταξύ, το απόγευμα του Σαββάτου, ο Γεώργιος, ο γιος του μακαριστού Δημητρίου, ετοίμασε μερικά χρήματα για τον κόπο του ιερέα, με σκοπό να του τα δώσει την επόμενη μέρα.

Τα μεσάνυχτα ξύπνησε για να προσευχηθεί. 'Ανακάθισε στο κρεβάτι κι άρχισε να φέρνει από νου του τις αρετές, τα χαρίσματα και τα σοφά λόγια του πατέρα του. Κάποια στιγμή πέρασε απ' το μυαλό του ή ακόλουθη σκέψη: "Άραγε ωφελούν τα σαρανταλείουργα τις ψυχές των κεκοιμημένων, ή τα καθιέρωσε ή εκκλησία για παρηγοριά των ζώντων;" Τότε ακριβώς τον πήρε ένας ελαφρός ύπνος, και είδε πώς βρέθηκε σε μια πεδιάδα με ομορφιά απερίγραπτη. "Ένωθε ανάξιο τον εαυτό του να βρίσκεται σε τέτοιο ιερό και παραδεισένιο χώρο. Μπροστά του απλωνόταν ένα απέραντο και κατάφυτο περιβόλι, πού μοσχοβολούσε με μίαν ανέκφραστη ευωδία. Αυτός οπωσδήποτε θα είναι ο παράδεισος!", μονολόγησε. "Ω, τι μακαριότητα περιμένει όσους ζουν ενάρετα στη γη!"

Εξετάζοντας έκπληκτος τα υπερκόσμια κάλλη, είδε ένα λαμπρό ανάκτορο με έξοχη αρχιτεκτονική χάρη, ενώ οι τοίχοι του έλαμπαν απ' τα διαμάντια και το χρυσάφι. "Η αμορφία του ήταν ανέκφραστη. Πλησιάζει πιο κοντά, και τότε – τι χαρά! – βλέπει στην πόρτα του παλατιού τον πατέρα του ολοφώτεινο και λαμπροφορεμένο. Πώς βρέθηκες εδώ, παιδί μου; τον ρωτάει με πραότητα και στοργή. Ούτε κι εγώ ξέρω, πατέρα. Καταλαβαίνω πώς δεν είμαι άξιος γι' αυτόν τον τόπο. 'Αλλά πες μου, πως τα περνάς εδώ; πως ήρθες; Τίνος είναι αυτό το παλάτι; Η φιλανθρωπία του ΣΩΤΗΡΟΣ Χριστού με τις πρεσβείες της Παναγίας, πού της είχα ιδιαίτερη ευλάβεια, με αξίωσε να καταταχθώ σ' αυτό το μέρος. "Ήταν μάλιστα να μπω σήμερα μέσα στο παλάτι ο οικοδόμος όμως, πού το χτίζει, πέρασε μία ταλαιπωρία- έβγαλε απόψε το δόντι του – κι έτσι δεν τέλειωσαν οι σαράντα μέρες της οικοδομής του. Για το λόγο αυτό θα μπω αύριο.

"Υστερα απ' αυτά ο Γεώργιος ξύπνησε δακρυσμένος και έκπληκτος, αλλά και με απορίες.

Πέρασε την υπόλοιπη νύχτα αναπέμποντας αίνους και δοξολογίες από Θεό. το πρωί, μετά τη θεία λειτουργία, πήρε πρόσφορα, νάμα και αγνό κερί και ξεκίνησε για το εξωκλήσι των αγίων Απόστολων. ο παπα-Δημήτρης τον υποδέχθηκε με χαρά: Τώρα μόλις τελείωσα κι εγώ τη θεία λειτουργία. "Έτσι ολοκληρώθηκε το σαρανταλείουργο. Αυτό το είπε για να Μην τον λυπήσει.

Ο επισκέπτης τότε του διηγήθηκε το νυχτερινό του δράμα. Όταν έφτασε στο σημείο πού ο πατέρας του δεν μπήκε στο παλάτι, γιατί ο οικοδόμος έβγαλε το δόντι του, ο παπα-Δημήτρης ένιωσε φρίκη, αλλά και θαυμασμό. Εγώ είμαι, αγαπητέ μου, ο οικοδόμος πού εργάστηκε στην οικοδομή του παλατιού, είπε με χαρά. Σήμερα δεν λειτούργησα, γιατί έβγαλα το δόντι μου. θα λειτουργήσω όμως τη Δευτέρα, κι έτσι θα ολοκληρώσω το πνευματικό παλάτι του πατέρα σου.